

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XV. évfolyam, 1. szám

Ára: 1 lej

2014. JANUÁR

Benedek Elek

Január

Száll az idő, száll fölöttünk,
Sebesebben, mint a madár,
Gyűlnek az évek mögöttünk.
S vajon, hol a véghatár:
Nem tudja ezt a halandó,
Csak annyit tud, hogy mulandó
Minden itt az ég alatt -
Életünk egy pillanat.

Nem árt, ha visszapillantunk...

Egyik este, amikor csendesen üldögéltem, azon gondolkodtam, hogy a karácsonyi ünnepkör napjaiban, amikor kicsi gyermekektől egészen az idősekig, mindenki vár valamit a Betlehemi Kisdedtől, talán az egyik legnagyobb ajándék, hogyha néhány boldog napra is, de együtt van a székely család apraja és nagyja. És ez a jelenség szemmel láthatóan is érezhető szülőfalunk életében, hiszen megélelnék az egész falu, mindenki boldogan köszönti egymást, rég nem látott ismerősök kezét szorítanak, és átölelik egymást. Ekkor döbben rá az ember, hogy 2000 év elteltével hasonló lett az életünk a bujdosó, szállást kereső Szent Család életéhez, és a "Szállást keres a Szent Család" című beköszönő ének minden egyes sora mára is vonatkozik, hiszen hányan és hányan vállalják, hogy némán, türelemmel, panasz nélkül, szeretteiktől távol, de Istenbe vetett hittel dolgoznak családjukért. Azt sem titkolhatjuk, hogy ezekben az örömteljes na-

pokban - amikor hosszú sorokban indulunk az Isten házába, és boldogan énekeljük karácsonyi énekeinket, megnézvén a gyermekkorunktól szívünkbe zárt kicsi betlehemes istállót, középen a jászolban fekvő, széttárt karú kicsi Jézuskával - vannak embertársaink, akik csak lélekben lehetnek a templomban, hiszen a betegség, az időskor otthon tartja őket. De azt is tudjuk, hogy aki Istenbe vetett hittel éli az életét, annak odahaza, még a betegágyán is bearanyozza napjait a betlehemi kicsi Jézus szemének ragyogása, aki azt sugározza:

"S ha a fáradt ember kínban elmerül,
Azt susogja néki, nem vagy egyedül."

Aztán az ünnepek körül, hála Istennek, van olyan nap is, amikor nem kell ünneplőbe öltözni, viszont korán kell kelni, mert olyan családi összejövetelre hívtak, amit egyedül nem lehet csinálni. Kaszálni, fát vágni egyedül is lehet, de disznót vágni, oda "erős emberek" kellene. Milyen jó, hogy szülőfalunkban még a disznóvágás is összetartó erő, hiszen szeretteink körében tölthetjük el a napot, jó kedvvel, viccelődve, a jó köményes pálinkától átitatva, a szalmával való perzseléstől megfűstölve. De egy dolog biztató: ahogyan fiataljaink a disznó fogásánál szó nélkül összefognak, úgy pillanatok alatt a földön a disznó. Reméljük, ugyanúgy fognak össze majd akkor is, ha segítséget kell nyújtaniuk egymásnak az életben, mert érzik és tudják, hogy a közösségnek, a családnak van a legnagyobb megtartó ereje.

Sajnos, ami szép és jó, az hamar eltelik, és az embernek vissza kell térnie a régi kerékvágányba, fel kell vennie a harcot a munka mezején.

folytatás a 4. oldalon

Jegyzőkönyv,

mely készült 2013. december 30-án a Polgármesteri Hivatal gyűléstermében.

Jelen voltak: Balázs Zoltán, György Renáta, Györgylőrincz Csaba, Mag István, Mihály János és Török József, mint a Helyi Tanács tagjai, valamint Lázár Zoltán polgármester. A gyűlés egyetlen napirendi pontját a sóskút működtetése körül kialakult helyzet ismertetése és ennek megoldása képezte.

A jelenlévőkkel a polgármester ismertette a sóskút nyitásterveivel már korábban kialakult helyzetet és a nyitási időn kívül "értékesített" sóval kapcsolatosan is felvilágosított a jelenlévőket. Részletesen beszámolt a december 24-i incidensről, amely során tettelességre is sor került. Ismertette, hogy nyitási programon kívül a só értékesítésének tényét már több alkalommal is a tudomására hozták a lakosok, ezért többszöri szóbeli felszólítást intézett a sóskút nyitásáért felelős személy(ek) felé.

Továbbá jelezte, hogy személyesen is több alkalommal volt tanúja ilyen jellegű tevékenységnek.

Ismertette, hogy a sóskút további nyitását és zárását a Polgármesteri Hivatal alkalmazottja végzi el, a már megszokott nyitási program szerint:

Hétfő: délelőtt 7-14 óra között

Szerda: délután 14-18 óra között

Péntek: délelőtt 7-14 óra között

Lövéte, 2013. december. 30.

Középajta, 2014. jan. 10.

Kedves Kiáltóim!

Talán 1959-ben, a templom alatti iskola tanári tanácskozásában voltunk mind a pedagógusok. Gyűlésünkön egy Mester Sándor nevű tanfelügyelő is jelen volt. Sokegyéb mellett a tanfelügyelő ilyeneket is mond: Ahol ennyi fiatal tanerő van, szégyen, hogy október közepén Vészmezőn még nincs tanítás. Senkinek sem fáj közületek az, hogy ott 7 székely gyermek írástudatlan marad...

Néma csend. Vagy harminc tanító lesütött fejjel hallgat... Én bátortalanul ugyan, de lassan felállok... A tanfelügyelő szavai: - Igazgató elvtárs! Holnap reggel ezt a gyermeket feltarisznyáljátok a bentlakásból, hogy induljon Vészmezőre!

Ilyenformán jutottam én olyan helyre tanítani, ami közel három évig tartott, és felért egy katonáskodással.

Tisztelettel,
Simon Áron

Domaszéki böllérnapra jártunk

Hasonlóan az elmúlt évekhez, 2013 novemberében is hivatalos volt falunk csapata a testvértelépülésünk, Domaszék által szervezett disznóvágó ünnepségre és az ez alkalommal szervezett Katalin napi bálra. Előzetes egyeztetések alapján november 22-24-e között került sor az eseményre. Hasonlóan az elmúlt évekhez, az esemény szervezője a helyi önkormányzat volt.

Lövéteről nem kevesebben mint 15-en érkeztünk a péntek esti órákban Domaszékre, ahol a vendéglátóink nagy szeretettel fogadtak. Másnap reggel négy böllércsapat (a helyi focicsapat, jómagunk, lövéteiek, a felgyői húsüzem és Száraz Ferdinánd csapata) jelenlétében elkezdődött a disznók levágása.

A lövétei csapat vezetője és irányítója György Levente volt. De bemutatták ügyeskedéseiket a legfiatalabb tűzoltóink is, akik ugyancsak a csapat tagjai voltak. Az anyaországi és lövétei böllércsapatok bemutatóit több száz érdeklődő nézte végig - főleg az általunk használt hagyományos, szalmával történő perzelési technikát, ceremóniát. De érdekesnek bizonyult több száz ember számára az általunk alkalmazott felbontási módszer is, vagy a nem paprikásan fűszerezett kolbászunk is. Persze jó lövétei pálinkával is kínáltuk az érdeklődőket, bámulókat.

Pecsenyesítő verseny is szerepelt a programban, melynek zsűrizésére B. Nagy László kormány megbízott, Csiszér István mesterszakács, Gachályi Béla rendőrségi főtanácsos és R. Tóth Gábor, a Délmagyar című újság főszerkesztője volt felkérve. Az esti Katalin bál kipihentével másnap részt vettünk a délelőtti szentmisén, majd Lövéte felé vettük az utunkat.

Köszönjük a domaszéki önkormányzatnak a meghívást, valamint Domaszék valamennyi lakójának a szívélyes vendégszeretetét.

Lázár Zoltán, polgármester

Csak egy mondatot...

(Egy díj hátoldalára)

Lövétén a nap bármely szakában találkozhatasz vele. Mosolygós, és mindig van két jó szava... vagy egy mondata.

Ő Lázár Béla. Ha ennyiből valaki nem jött volna rá. Sose hittem volna, hogy egy barátról fogok írni majd egy újságban. Ez alkalommal nem tehetek másként. A "mi Bélánkat" - mint hál' Istennek rájöttünk - más is értékeli, hisz az idei Magyar Kultúra Napján, Székelyudvarhelyen olyan kitüntetésben részesült, amelyről egy, a kultúrában élő ember csak felsőfokban tud beszélni: Udvarhelyszék Kultúrájáért - értékteremtő munkájáért kapta az elismerést. Nem méltánytalanul. És míg valaki azt gondolná, hogy "díjeső" volt: csupán 5 elismerést osztottak ki ezen az estén.

Nem vagyok egy érzékeny típus, de amikor az a szerény Lázár Béla, akit mi jól ismerünk, kiballagott a Színház színpadára, és mellette lepörgették a róla készült felvételeket, meghatódtam. Bizonyára annak a kis közösségnek, akik elkísértük őt erre az alkalomra, egyszerre és gyorsabban vert a szíve.

A díj egyik kitalálója és a díjazottak kiválasztásában is szerepet vállaló Szócs Endre azt mondta: "Mi azokat díjazzuk, akiket más nem." Endre nem tudja, de ebben tévedett. Hisz nemegyszer elbeszéltük - akár Lázár Bélával szemtől szembe vagy akár pozitív pletykaként a háta mögött -, hogy mi mindenre volt képes ez az ember az elmúlt kb. 15 évben. Ezt mi is díjaztuk, és mindig is díjazni fogjuk. Felsorolni nem akarom, befejezni még annyira sem, hisz meg vagyok róla győződve, hogy lesz még olyan területe az életnek vagy a közéletnek, amelyben Béla ki fogja próbálni magát.

Azt ígértem a cikk alanyának, hogy nem lesz egy dicshimnusz-izű iromány. Csak így ment bele Lázár Béla, hogy egyáltalán tudomására hozzuk a lövétei olvasóknak is, hogy általa milyen megtiszteltetés érte közösségünket.

Ám ez nem gátol meg engem abban, hogy "szóvá" te-

gyem azokat a tetteket, amiket Béla véghezvitt Lövétén: állandó zenésze a Kákvirág együttesnek, kórusalapító és -tag, kórusvezető, a Lövétei Kiáltó megbízható cikkírója, furulya-oktató, fúvószenekarvezető, népdalénekes és tanító, lelkes amatőr színész, műsorszervező, és ami a legfontosabb: egy olyan bástya, akire mindig támaszkodhatsz, ha kulturális terveket melengetsz. Ja, és emellett van tisztességes munkája: zenetanár - kultúrigazgató, sőt sikeres lakodalmi szószóló itt mifelénk. No és persze ember.

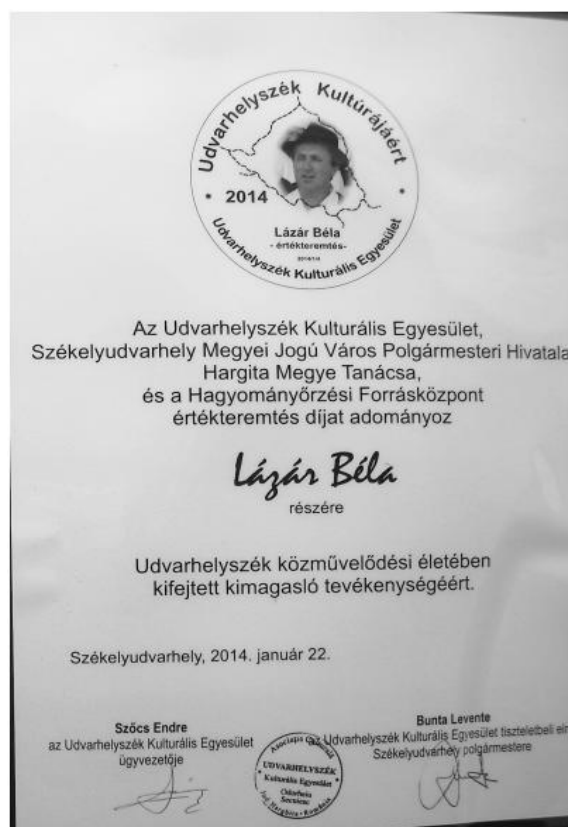
S ez utóbbi nem is olyan egyszerű. Van úgy, hogy nem teljesítjük egy személyben az ember tudományos meghatározását. Meg vagyok győződve, hogy Lázár Béláról ez nem mondható el: megvan benne az az alázat, ami nélkül nem szabad egyszerű emberek között tevékenykedni. A munka nemesít - vallja -, s ezt megcáfolni vétek volna; ragaszkodik a talpalatnyi földhöz, az ősök emlékéhez; közösségi élete meghatározza mindennapjait; nem tévedhetetlen, de jóindulata továbbblendíti ezen; a hit embere - hisz abban az erőben, ami az emberben lakozik, hisz abban az erőben, ami Istentől sugárzik.

Talán ez az az erő, ami kell egy ilyen dinamikus élethez. Béla szerint kell ehhez még egy jó társ, egy háttország, egy család, amely ösztönző, biztató, elfogadó.

Hadd legyek Lázár Béla egy mondat erejéig: "Köszönöm mindannyiuknak, hogy vannak, hogy biztatnak, hogy követnek, hisz maguk nélkül a mi munkánk majdhogynem fölösleges."

Kedves Lázár Béla! Kérünk mindig két mondatot. Még sokáig!

Mag Ottilia

Házi praktikák zsíros haj ellen

Bizony sokan esünk abba a csapdába, hogy minél gyorsabban zsírosodik a hajunk, annál gyakrabban mossuk. Akik már tapasztalták ezt, bizonyára tisztában vannak azzal, hogy ez a megoldás csak rövid ideig hatékony. Faggyútermelés fokozódása miatt a hajunk a folyamatos mosástól még jobban zsírosodik.

A samponok ideig-óráig segítséget nyújtanak, de nem árt tudni, hogy bizony tartalmaznak káros anyagokat is, ami a bőrünknek árt. Minél kevesebb hajlakot, spray-t és egyéb ilyen terméket használunk a hajunkra, annál kevésbé zsírosodik. Ha már nem segítenek a samponok megoldásként, szóba jöhetnek nagyanyáink házi praktikái.

Így akár otthon is készíthetünk különböző hajöblítő készítményeket, amelyek nem habzanak, mint a sampon, ám annál hatékonyabbak. Az első készítményt kifejezetten a természetes hajszerűeknek ajánlom, festett hajra nem javasolt.

1. Szódabikarbónás almaecetes sampon

Először vegyünk két üres flakont. Az egyikbe tegyünk egy evőkanál szódabikarbónát, majd a flakont (fél liter) töltsük fel meleg vízzel, és rázzuk össze. Ez az első része a készítménynek. A másik flakonba tegyünk egy evőkanál almaecetet, ezt is töltsük fel fél liter vízzel, és rázzuk össze.

A szódabikarbónás készítményt száraz hajra tegyük, oszlassuk el a hajon, ez le fogja oldani a hajra rakódott zsírt. Ezt követően az almaecetes készítménnyel öblítsük át a hajunkat, ez letisztítja a szódabikarbóna

maradványait, valamint segít a fejbőr pH-ját visszaállítani, és ragyogó haját eredményez.

Amikor ezt megcsináltuk, langyos vízzel alaposan öblítsük, és szárítsuk! Ezzel havonta egy-két alkalommal érdemes lemosni a haját. A többi hajmosáshoz válasszatok gyógynövényes sampont.

2. Kamillás öblítés

A kamilla szárító hatású, megfázáskor is számos bajra gyógyírt jelent. Hajhossztól függően fél vagy liter forró vízzel öntsünk le egy- két evőkanál szárított kamillát, majd, ha langyosra hűlt, szűrjük le. A kamilla segít megszabadulni a hajra rakódott káros anyagoktól, egyúttal a zsíros haját is megszünteti, és még a korpát is eltávolítja. Ezt alkalmazzuk hetente, mindenkinek ajánlom.

Megéri kipróbálni.

Fodrász Lázár Ibolya

folytatás az 1. oldalról

Nem árt, ha visszapillantunk...

Még magunk előtt látjuk azokat a boldog pillanokat, amikor vártuk az ünnepekre szeretteinket, és egyszer csak azt vesszük észre, hogy előkerülnek az utazások, Lövéte központja újra megtelik emberekkel. Ugyanúgy csomagokkal felpakolva, de az ajándékok helyett most már jó hazai, székely falatok vannak becsomagolva, amelyek a tiszta szeretettel vannak átítatva, minden falatja erőt, kitartást ad a messzi távolban. A búcsúzkodás az mindig egy kicsit fájó, lehangelő pillanat. Soha nem felejttem el, milyen izgalmában volt szegény édesanyám, amikor bátyám indult vissza Magyarországra. Amikor a csomagokkal elmentünk a buszhoz, ő kiállott a Demeter utca sarkára, és addig onnan el nem mozdult - sokszor egy fél órát is várt - amíg a "magyar busz" el nem ment, és integetett. Lehet, hogy gyengülő szemei észre sem vették, hol ül az ő fia, de ő integetett mindenkinek, mert tudta, hogy a buszban ülő fia ezt látja. Érti, hogy van, aki hazavárja őt, majd bement, és imádkozott a szerencsés megérkezésért.

És ennek így is kell történnie. Szülőfalunk, templomunk, szülőházunk, a székely család, a remegő, idős, édesanyai kéz integetése minden nap elkísér útjainkon, mindig érdeklődve figyeli életünk alakulását, és mindig kitért kapukkal, tárt karokkal hazavár, oda, ahol a bölcsőnk ringott, oda, ahol az első szót, az első magyar szót kigügyögtük, amelyre székely édesanyánk tanított. Ezekből az értékekből újra és újra táplálkozhatunk, és erőt meríthetünk az élet küzdelmeihez.

Lázár Béla

Tél arája

Hosszan húzza fátylát a tájon,
Hófehéren omlik le a földre
Végigvonulva a határon,
Hideg levegő kíséri hegyre.

Fenségesen és kristálytiszván
Lebegteti palástját bársonyként,
Fennakadva egy bokor ágán,
Továbbhaladva jég királylányként.

Tél királya várja, hogy jöjjön,
Arájával csak együtt teljesek.
Ezüstös érintés a földön,
A kopár fák csak tőlük selymesek.

Tél arájának zord bundája
Férjére ragyogtatja fényeit,
Sok- sok gyerek lesiklik rajta,
Puha hóval jelzi érzéseit...

György Emőke

Nőkről nőknek

A Lövétei Asszonykórus január 18-án Oklándon a Comité Egyesület meghívására a "Nőkről nőknek" című rendezvény egyik résztvevője volt. "Az élet zenéjét a nők adják, akik őszintén, minden feltétel nélkül fogadják magukba a dolgokat, hogy érzéseiken át szebbé alakítsák át azokat." (Richard Wagner) - ez az idézet volt a mottója a rendezvénynek.

Szombaton 10 óra körül mentünk le Oklándra, ahol meleg kávéval, teával, szendvicssel és teasüteményekkel vártak és kínáltak.

Megnéztük a kézműves kiállítást, ahol festett bútor, gyöngyök, különböző hímzett terítők voltak. 11 órától Molnár Melinda, az Udvarhelyi Híradó Hit-Vallás rovat szerkesztője "Asszonysorsok az újságíró naplójából" címmel mesélt pár öregasszony életéből. A szünet után Zöldi Emese "Szeretet, közömbösség és erőszak a családi kapcsolatokban" címmel tartott előadást. Az előadások után lépett fel a Lövétei Asszonykórus énekekkel és a viseletünk bemutatásával, majd az oklándi női kórus is énekelt egy párat. Ebéddel zárult le a közös program, ahol nemcsak lövéteiek és oklándiak, hanem még vagy tíz helységekből voltak asszonyok, nők.

Annyira jól sikerült a rendezvény, hogy szeretnék többször megismételni. Februárban Karácsonyfalvára hívtak, ahol többek között a híres freskókkal díszített unitárius templomot is megnézhetjük.

Fazakas Ágnes

Együtt dobbant a 156 kicsi szív

Biztosan nem egyedül vagyok vele, hogy az idő múlását valamilyen alkalomhoz kötöm, így csodálkoztam el, hogy a karácsonyi népdaléneklés és a furulyások koncertjének már a IX. születésnapját ültük 2013 karácsonyán. Ugyanakkor annak is örülök, hogy nem verseny formájában indultunk el, hanem mindenki részt vehetett, aki ezzel a szereplésével is örömet akart szerezni azoknak, akiket a legjobban szeret, tisztel, vagyis a szülőknek, nagyszülőknek, nevelők-

nek és mindenkinek.

Gondolom, mindannyian átérezzük kicsi szívük őszinte dobbanását, amikor várjuk őket kijönni a függöny mögül, majd milyen szép és jó, hogy minden kicsi énekest, furulyást nagy tapssal jutalmazunk.

Ezt az érzést mi felnőttek nem is érezzük annyira, de nekik többet jelent a világ legértékesebb díjánál. Az is csodálatos, hogy az iskolánkat elhagyó népdalénekesek sem felejtenek el, minden évben énekelnek ők is, tehát óvodás kortól, egészen az idősekig van a korhatár, de nem felejthetjük el a népi zenekart sem.

Alig fértek el a "művészek" a lövétei Népház színpadán, és hogy hányan voltunk azt a Polgármesteri Hivatal kedves ajándékából tudhattuk meg, vagyis összesen 156 könyvet nyújtott át a polgármester úr.

A végén rázendítettünk a Lövétei halastó kezdetű népdalra, először csak egy szakaszt akartunk elénekelni, de "őket" nem lehetett megállítani, és amíg az "egy zsák diót" meg nem ették a harmadik szakaszban, addig vették a darabot, sőt meg is ismételték. Köszönjük nekik!

Lázár Béla

A harmadik királyfi, vagy királynány

Nagy örömmre szolgál beszámolni az Áldás- Népesség Társaság és a Napsugár- Szívárvány által óvodások számára meghirdetett pályázaton elért eredményeinkről. A pályázat címe: A harmadik királyfi vagy királynány.

Ősszel Mag Ottilia tanítónő hívta fel a figyelmemet erre a pályázatra. Egy olyan 15-20 perces videofelvételt vártak, amelyen a csoport minden tagja szerepel.

Műfaját, címét szabadon eldönthettem, a fontos az volt, hogy témája, üzenete a testvérek iránti szeretet, a több testvér utáni vágyakozás legyen.

Mivel Ottilia tanító néni ígérte ennek technikai kivitelezését (a felvétel készítéstől, a CD-re írásig, mindent) úgy döntöttem, hogy szerencsét próbálok. Bár kivették kezünkől azt a korosztályt, amellyel érdemben lehetne dolgozni és eredményeket felmutatni, sikerült ügyes gyermekeimnek betanítanom egy kis drámajátékot. A Kishúgocskák című mesét egy kissé átírtam és dramatizáltam, majd kiosztottam a szerepeket. A mese jellege miatt senki nem maradt szerep nélkül. Rövid tartalma az, hogy két kislány megdöbbenve veszi tudomásul, hogy kishúguk született és bánatukba világgá mentek. Utjuk során olyan bajba jutott kisállatkákon segítettek, akik nagyobb testvéreik gondatlansága miatt kerültek bajba. Ez felelősségteljes viselkedésmódra ébresztette rá őket. A mesén kívül babákat altattunk, mondókáztunk és dalos játékokat játszottunk a témának alárendelve. Az egész összeállításnak az üzenete a közösség megtartó ereje, hogy az összetartozás és az összefogás létünk lényege, együtt minden könnyebb.

Mikulás az óvodában

Idén Mikulásnap előtti hetekben az az örömhír járta, hogy nem a szülőknek kell összedobniuk a pénzt a Mikulás csomagra, hanem az S.C. ZOLLAR PALET S.R.L., közsismertebb néven, ZOTYÓÉK fogják megvásárolni azokat óvodának, iskolának egyaránt.

Aztán eljött a várva várt nap, melyet nagy izgalom előzött meg!

Mondanom sem kell, nagy volt az öröm az óvodában, mikor megjelent a Mikulás bácsi, hátán, kezében nagy zsákkal!

A Mikulásnak szánt műsor ment, mint a vízfolyás, csak éppen mihamarabb sor kerülhessen a csomagosztásra.

Lázás érdeklődéssel bontogatták csomagjaikat, amely sok értékes édességet rejtett.

Köszönjük szépen e nemes gesztust a fent említett vállalatnak, örömet okoztak gyermeknek, szülőnek egyaránt!

És mivel a szülők az ide szánt pénzt mégiscsak össze-

A díjátadó ünnepségre január 25-én került sor Kolozsváron, az Egyetemiek Házában, ahová szeretettel meghívták a gyerekeket és a szülőket is, és értesítettek arról, hogy az első három között vagyunk. Sajnos a távolság miatt nem tudtam elvinni a gyerekeket, de jómagam, Ladó Herta óvó néni kíséretében, részt vettem az ünnepélyen. Az ünnepély olyan emberek körében zajlott, mint Zsigmond Emese, Simon Csaba, Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke és mások, akik mind egy-egy díjat adtak át a nyertes óvodáknak. Az általunk nyert I. díj értéke 500 euró és sok értékes játék, amelyet Dr. Kövér László, a Magyar Országgyűlés elnöke, ajánlott fel számunkra.

Összességében mindannyian jól éreztük magunkat, a gyerekek és én magam egyaránt az egész munka folyamán. A megnyert összegből szeretnénk egy közös kirándulást szervezni a gyerekekkel, és jut belőle didaktikai eszközök vásárlására is.

Kelemen Angella

dobták, a Mikulásnak lehetősége volt hozni sok játékot a csoportok számára. Ettől is különbözött az idei ünneplés az eddigiektől!

Minden kedves jótévőnknek kívánunk kellemes, áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt!

Ladó Herta

Megjegyzés: A cikk a decemberi lapzárta után érkezett (Szerkesztőség).

Farsangolni nagyon jó,
mindenki vigyorgó.
Sül a finom pánkó,
gyertek-gyertek, itt a jó!

Felöltözök maskarába,
úgy megyek a maszkáliba.
Iszok, eszek, táncolok,
álruhában ballagok.

Márton Fanni, IV. osztály

DIÁKOLDAL

Kíváncsiak voltunk...

Itt van a nagy, korosztályos találkozók ideje falunkban is. Azt szeretnénk tudni, hogy te hányadán állsz szűkebb vagy tágabb családot ünnepeivel.

Sokszor beszélünk nagy pátozzsal a múltunk megismerésének fontosságáról. Ám az hol kezdődne máshol, mint a saját családjukban, kinek-kinek az egyéni múltjával. A legelső láncszem pedig a szülő. A második a nagyszülő. Hogy meddig mész tovább, az már a te érdeked. Biztosan kértek már iskolában mindenkitől családfa-rajzot. Ha egyébert nem, hát ezért érdekes.

37 beérkezett válaszból 29-en tudták (vagy nem merték bevallani?!) a szűkebb családjuk születési adatait. A maradék megoszlik: van, aki csak az anya ünnepeit tartja számon, egy, aki csak a testvérével van tisztában. Egy olyan válasz érkezett, amelyből többet jószóltam volna előre, mivel a gyerekek elég konkrétak, így tapasztalatom szerint inkább a nap és a hónap marad meg. Ám ez megcáfolt engem, sőt ugyancsak egyedül volt válaszával az is, aki csak az évszámot ismeri a családi körben.

A második része a kérdésnek a tágabb családra vonatkozott: nagyszülők, nagynénik, nagybácsik, kereszt-szülők valamely fontosabb dátumát ismered-e?

A válaszadók kevesebb, mint fele ismeri csak valamely nagyszülő születési adatát, adatait (hajrá, itt az alkalom, hogy feljegyezd magadnak!), további három szál gyerek tudja betéve nagynénje, bácsija, unoka-testvére, keresztzülei fontosabb ünnepeit. Pedig valószínű voltál szülinapozni az unokatesó bulijára, meg a nagynénid tortája is jólesett,... csak hogy ez mikor volt, ajaj...!

Köszönöm a válaszokat! Remélem hasznokra vált!

Zárásul idézek egy megjegyzésből: "Örülök a kortárs találkozónak, mert így szüleink találkozhatnak az elköltözött, rég nem látott barátaikkal."

Így legyen!

Mag Ottilia és a VII-es lányok

Megjött már a farsang,
Megszólalt a harang.
Érkezik a maszkabál,
Felöltözök én is már.

Sokan vannak a bálban,
Ezért örülök a farsangnak.
Sok figura van,
Itt a maszkabálban.

Lázár Róbert Venczel, IV. osztály

Itt a farsang, jaj de jó,
Egy két gyerek maszkos Zorró,
A harmadik pedig olló,
Gyere, Palkó, legyél holló!

György Szidónia, IV. osztály

Farsangi bál,
Reggelig meg sem áll.
Van ott minden kutya, ló
Gyerekeknek ez való.
Na meg persze Superman,
Játszanak sok mindent.
Ropják a táncot.
De nem való oda fabot.

Gábos Lóránd, IV. osztály

Itt a farsang,
meg nem áll,
gyere velem, kispajtás,
öltözzünk be juhásznak,
vigyünk kecskét királynak.

Kelemen Zalán, IV. osztály

Farsang van ma,
én vagyok a macska.
Felöltöztem maskarába,
hogy eljöjjenek a maszkabálba.

Lejárt már a maszkabál,
nagyon fáradt vagyok már.
Visszavitettem a ruhát,
Örülök, hogy ideadták.

Eljött a maszkabál,
verset írok arra már.
Én leszek a kutya,
és te leszel a macska.

Balázs Viktória, IV. osztály

Itt a farsang itt a bál
gyere el kis komám,
nem bánom, én elmegyek,
ha te úgy véled.
Elekes Szabolcs, IV. osztály

Maszkák

Itt a farsang, áll a bál,
Kukorica, szalmaszál,
Építész meg kőfaragó,
Álmodni azt csudajó!
Égei Kriszta, IV. osztály

A képen a lövétei gyermekcsoport, akik idén is bérletesei a székelyudvarhelyi Tomcsa Sándor Színháznak.

Régi korok anekdotái

Az ezelőtti világban, téli időben, cukkban (fonóban) töltötték a hosszú estéket az emberek. Általában valamilyen munkával, de jó alkalom volt ez a szórakozásra is. Böven volt idő a beszélgetésre, viccelődésre is. Pista bának azonban azt mondta a felesége egy alkalommal, hogy leforrázza, ha még máskor is olyan sokáig ott marad, éjfél utánig. Ugyanis a cukkban jó sokáig elkártyáztak, pálinkáztak a férfiak.

- Én attól nem félek - mondta Pista bá -, olyankor a kályhán már nincs forró víz!

„A MEZŐKÖN ÁLDÁST, A HAZÁBAN BÉKÉT
AZ EMBEREK SZÍVÉBEN BOLDOG EGYETÉRTÉST!”

Boldog Új Évet kíván az
ANDRAS.NOMIDO egyesület!

Farsangzárás programja

- 2014. február 27. Maszkabál
- 2014. március 1. Nősemler bál
- 2014. március 2. Székelyruhás bál
- 2014. március 4. Húshagyókedd

A 2013-as évben a Tájház részére adományozók névsora:

1. Kolozsi Anna, Lövéte 658 szám
2. özv. Máté Gergelyné, szül. András Juliánna, Budapest
3. Márton Zsolt, Lövéte 1013 szám
4. Márton Sándorné, (Elek) Margit, Szentegyháza

Régi arcok sárgult fényképeken

Balról jobbra: András Teréz, Fülü Anna, Görgy Béla, Fazakas Katalin, András Juliánna, Csíki György János.

A képet beküldte Máté Gergelyné, András Juliánna.

Anyakönyvi hírek - 2013. december

Születések száma: 0

Házasságkötések száma: 0

Őszinte részvétünket fejezzük ki a szeptemberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

MIHÁLY IMRE, Lövéte 318 szám, született 1926-ban

SÁNDOR BALÁZSNÉ, született ANDRAS, ESZTER Lövéte 85 szám, született 1940-ben

Eladó fel nem használt sírkő, féláron.

Tel.: 0266-220 933

Eladó 102 cm³-s quad törzskönyveztetve, jó állapotban. Tel.:0723 997 599

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József
Korrektúra: Egyed Emilia, Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia
Select Metleplast Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,
e-mail: loveteikialto@freemail.hu

30. ÉVES KORTÁRSTALÁLKOZÓ - LÖVÉTE - 2014

